

Leta 1873. postal je naš Bolfanski cerkovnik, katero službo je vedno vestno opravljaj, kolikor se je dalo. Farani so ga zelo radi imeli, in ljubili so ga, kakor bi bil vseh sorodnik; kajti bil je neizrekljivo dobra, pohlevna duša, res pravi „Božji volek“. Danes, 14. julija, ponesli smo ga k večnemu počitku. Sprevod bil je velikansk. Naši cenjeni kmetje so se ga, malo da ne, vsi udeležili. Hvala njim lepa. Pogrešali pa smo vse sosedne cerkovnike. Žalostno! Bolelo nas je tudi, da so ga spremili le domači č. g. župnik, tembolj pa nas je zato razveselilo, ko so naš č. g. župnik povzeli besedo ter so rajnemu cerkovniku prelepih besedi zaklicali v slovo. Č. g. župniku, J. Trampuš, izrekamo na tem mestu pristrčno hvalo za besede, katere so govorili rajnemu v grob. Rodbina Rubinova pa naj se tolaži s tem, da je Vsegamogočni pokojnika rad imel, kajti hotel je, da — hlapec, ki je služil Božje hiši, tudi v Božje hiši umrje! Matjaž, nad zvezdami se vidimo! R.

Iz Šmarskega okraja. (Praznično se pripravljaja) Šmarska dekanija na nove meše. Kjer je treba, popravljajo cerkve, farne in podružnice. Na Kalobji so zmalali prezbiterij, na Ponikvi celo farno cerkvo, kjer bo stalo delo več 1000 gld., in v Šentjurji so prišle na vrsto 3 podružnice. S čisto drugim, večjim zaupanjem se moli v olepšanih hišah božjih in je zato tem večje hvale vredno, da toliko darujejo ljudje, ker so zdauji časi hudi. Zahvaliti se je največ temu, ker je še todi mnogo vnetih kristjanov, kakor so tudi goreči narodnjaki. Šmarska dekanija skrbi torej s tem za božjo čast, ker lepša cerkve, in to se letos zopet močno obēduje, ker daja toliko duhovnov: 22 jih živi, 3 bojo letos posvečeni, 3 so že v rezervi in vsaj eden bo menda nastopil. Že hitro na Jakopovo nedeljo bo vrelo ljudstvo na Kalobje, da se tam prvokrat vdeleži veselja, kakoršnjega še ni fara doživela. Gospod primicijant niso sicer domačin, ampak iz Českega, pa predobri gospod župnik hočejo svojim faranom radost pripraviti, ker je vredno, primicijo imeti. Druga nova meša bo 3. avgusta pri sv. Štefanu, tretja 17. avgusta na Ponkvi in zadnja v Šentjurji 31. avgusta. Bogdaj gospodom novomešnikom in nam zdravja!

Iz Srednjega Gasteraja. (Požar, prošnja.) Javim svojim znancem in prijateljem, da me je dne 25. junija popoldne ob 5. uri po hudobni roki zadela huda nesreča; pogorela mi je viničarja na Kušerniku. Škoda je za-me velika, namreč čez 1000 gld. Obraniti se ni dalo nič, ker na visokem Kušerniku ni dovolj vode; vendar so pokazali odotni sosedi dobro voljo in usmiljeno srce v obilnem številu, da so vsaj klet obranili. Vsem, kateri so pri požaru kaj pomagali, izrekam zato naj toplejšo zahvalo. Izlasti se zahvalim g. Janezu Sirku, veleposestniku in cerkvenemu ključarju pri sv. Jakobu, ki je po-

slal 5 oseb v obrambo, tacih korenjakov je sila malo, toraj mu naj Bog povrne! Ker pa mi bo sedaj izlasti vožnja od Gasteraja pri sv. Jurju na visoki Kušernik mnogo sitnob delala, zatoraj bi potrkal na usmiljena srca sosedov svojih in tudi drugih, kateri bi mi blagovolili pomagati kako tvarino zapeljati, plačnik naj bo vsakemu Bog. Prosim pa ljubega Boga, da vsakega obvaruje jednake nesreče! France Kurnik.

Iz Rotenberga na Pohorji. (Nesreča.) Pri volitvah za deželni zbor je volil naš Hudej na desno stran, ki je, kakor znano, srečno zmaga, Rischnigg pa na levo stran, ki je propadla s svojim „ambos-hamerjem“. Pri tem je pač g. Rischnigg prenašlo potegnil in je zato svoj del v Dravo prevrgel. Hudej je bolj počasno stopal, pa je zdržal. Vsled tega je, pravijo ljudje, sedaj Rotenberg poknil in je nekotorej nevarnost velika, da skoz razpoklino Drava priteče ter še Lovrenški trg potopi. Ali bi ne bila to strašna škoda?

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Prihodnji četrtek dne 31. julija bode v Ischlu, mestu na Gorenjem Avstrijskem, poroka najmlajše hčere Nj. veličanstev cesarja Franca Jožefa I. in cesarice Elizabete, nadvojvodinje Marije Valerije in nadvojvode Franca Salvatorja. Vsa avstrijska ljudstva so vesela le-te vesele dogodbe v presvitli cesarski rodbini ter želé mladima poročencema obilo časne in večnesreče. — V obeh Avstrijah, gorenji in spodnji, pripravljajo se za volitve v dež. zbor. V spodnji pride najbrž nekaj novih, ne liberalnih poslancev v zbor, doslej so imeli v njem le liberalci besede. — Na razstavi v Gradci bodo tudi štajarska vina in ima ta oddelek razstave poseben odbor v rokah. Vendar enkrat nekaj pametnega iz priprav za to dež. razstavo! — V oskrbovalna vzprejetišča se ne sprejme nihče, kakor samo obrtnijski delalci, ki so na potovanji. Tako je odločil dež. odbor v Gradci. Izlasti nima pravice do tega posel, če ravno je na potovanji iskajoč si službe. — Dež. predsednik za Koroško, baron Schmid-Zabierow, dela z vso silo za nemške liberalce ter odgovarja ljudi od slov. stranke; ne znamo, ali dela to „na svojo roko“ ali pa po volji vlade na Dunaji, vsekako pa dela liberalcem na ljubo. — „Bauernbundovci“ imajo veliko dela gledé na prihodnje volitve, vendar pa se jim slov. kmetje ne vsedajo več na limanice, odkar vidijo, da jih podpira vse, kar hodi v škričih. — Dež. predsednik Kranjski, baron Winkler je šel na odpust in sicer na Belopeč, torej ne iz dežele. — V Vipavi napravili so župani celega okraja c. kr. okr. glavarju „častni večer“ in se bode kaj enacega pač redkokje še zgodilo; posebno na slov. Štajarji težko, če kedaj komu,

— V Gorici so bile uni den ženske ustavile delo, ki so v tovarni Lenassija za to, da razmotavajo mešičke sviloprejk. Po mestu je bilo vsled tega veliko trušča in — smeha, ali ženske so dosegle, kar so želele, višje plačilo. — Cerkve v 6. delu Trsta je bilo sila treba in so ji sedaj že vendar-le temeljni kamen vložili. Župan dr. Bazzoni pa ni prišel k slovesnosti. — Zloglasno šolsko društvo „pro patria“ je c. kr. vlada razpustila in je vsled tega veliko hrupa med lahoni; tudi naši nemški liberalci niso tega nič kaj veseli, ker čutijo, da utegne na zadnje priti vrsta tudi na šilverein. Vreden brat je ranjci „propatriji“. — V Splitsku, v Dalmaciji, so tudi vzdignili neko ital. društvo, na čije celu je bil dr. Bajamonti, drž. poslanec. Tu pa diši bojda po goljufiji. — Iz Bosne se nabéra sedaj že 4. batalijon domačih vojakov in dva gresta sredi avgusta na Dunaj pred svitlega cesarja. — Na Ogerskem pojenjuje neslano kossuthovanje in treznih mož postaja že sram, da so se kedaj za „starca“ unemali. Škoda, da je prišlo spoznanje le pozno. — Med Poljaki je nek razpor gledé na Rusince. Le ti zahtevajo ruske, torej domače šole, toda take poljski vešini niso po volji.

Vunanje države. Zmerom bolj se kaže potreba, da imajo države razsodnika, naj jim pove resnico, katera izmed njih da ima prav. V novem času so zopet segle države nazaj, na to, kar je že kedaj bilo: obrnejo se do sv. očeta v Rimu, do poglavarja katol. cerkve. To ste storili ravno sedaj anglijska in ameriška država gledé na pravico ribstva v necem morji. Ni dvoma, da boste obe veseli razsodbe sv. očeta. Ko bi to ne bili, vnela pa bi se med njima lahko ljuta vojska. — Crispi, prvi minister v novi Italiji, hoče neki po vsej sili vojsko; s kom pa jo naj začne, to je njemu vse eno. Sedaj pravi, da bi mu bila prav s francosko republiko. Se ve, da mu ni resnica z njo: to je pesek v oči nezadovoljnim Lahonom. — V francoski republiko še niso za to, da bi tudi ženske imele pravico voliti. Bojé se, da bi s tako pravico odklenknilo sedanji republiko. Ta strah ni brez vsega: ženske še niso brez vere! — Belgijski kralj obhaja 25letnico svojega vladarja in vršé se vsled tega velike slovesnosti po celi deželi, framasonom pa to ni nič kaj po volji. — Kar se tiče Anglije, pravi se, da je stopila v zvezo z Nemčijo in se nosi ona za to precej bahato nasproti Francozom in Rusom. — V Nemčiji se govori sedaj veliko o Bismarcku, to pa ne njemu na čast. Naši, avstrijski Nemci so poparjeni po tem, kar beseduje železni kancelar o našem cesarstvu in je sedaj vsak Nемец, ki živi in je doma v Avstriji, kriv veleizdaje, če še zine katero v slavo Bismarcka. Kar nas zadeva, bil je pa to že tudi iz kraja. — Rusija ni bila nikoli naša sovražnica, sedaj pa se kaže,

da imamo v njej lahko dobro zaveznico, to pa takrat, če ne posluša naša vlada na liberalne Nemce in Madjare. — Iz Bolgarije sliši se čudnih novic, najbolj pa merijo one na to, da odstopi princ Ferdinand Koburski. To pa ni več lahko mogoče, kajti 7¹/₂ miliona je „posejal“ že v tej nesrečni deželi. — V Srbiji biva sedaj razkralj Milan in to pomeni toliko, kakor da snuje nove spletke, toda težko, če na korist deželi. — Po Turčiji je vse v nekem nemiru, najbolj pa v Macedoniji in dozdeva se človeku, da iz cele te rabuke, ki se tam začenja, ne bode nič kaj prida za mir, ki so ga tam potrebni bolj, kakor le kje drugje. — Proti sužništvu dela v Afriki kardinal Lavigerie sedaj že posebno, toda v Evropi najde še premalo podpore od strani tistih držav, ki imajo ondi besedo. — V Ameriki, v republiko San Salvador gre vse križem in se morijo ljudje, ne da ima kdo moč, naj zatre to. — V severnih krajih še nevihte niso utihnile in strela dela tamkaj ljudem veliko kvara. Tudi ljudi je vsled nje veliko prišlo že ob življenje. Bog nas je najvaruje!

Za poduk in kratek čas.

Živio!

(Šaloigra v enem dejanji. Dejanje godi se v malem mestu na Slovenskem, čas sedanji. Osebe: Župan, občinski sluga, Ivan, kmet.)

Župan sedi pri mizi piše, in potem govori sam: Zdaj pustim tega bindišerja forfirati. Gre ta tajfel in vpije šivijo na gasi! Jaz ga bom že lernou škandal delati na gasi pri heligen tag. Štrafal bom tega pauerskega psa, da bo merkal delati škandal med pürgerjim v mestu s svojem šifjo. He, Sepel!

Sluga pogleda skozi duri in vpraša: Semeldam, da sem tukaj, gospod rihtar, kaj pa zašafate?

Župan: Unega bindišerja mi forfirajte, koji je na gasi škandal delal s svojem šivjorufom!

Sluga: Cum pefel, gospod rihtar! Odide.

Župan, sam seboj: Bomo že lernali te bindišarje; za vsako šifjo ga bom štrafal vsakega, naj bo, kdor hoče. Kaj si vse zdenkajo ti tepeljni. Svoj bindiški reht bi radi meli. Tajfelna pa ne reht bi jim dal. Kaj bomo pa pol mi dajčarji počeli, če bi ti bindišerji v kanclijah šribali! Mende bomo mi paurali? Mi dajčerji smo gospodje za kanclije in da šafamo, bindišar pa je za gmajn delo. Ko bi dajčarjev ne bilo, bi ta svet že davno faliral. Bindišar je všafan za folgat, mi dajčerji pa za šafat in pasta!

Sluga in Ivan prideta zdaj v sobo in obstojita pred mizo župana. Sluga reče: Meldam, gospod rihtar, da sem forfiral onega baura, ki je šifjo vpil!